

[Holten.]

Begrundelse.

Grunden til, at jeg rejser spørgsmålet til ministeren, er, at privatbanernes underskud dækkes af stat, amter og kommuner, således at delegeretmødet i virkeligheden betales med tvangsudskrevne skatteydermidler.

Minister for offentlige arbejder *Damsgaard's* svar (19. september 1974):

Privatbanernes delegeretmøde har været afholdt under den nuværende form i en meget lang årrække. Ifølge de for mig foreliggende oplysninger har privatbanernes fællesrepræsentation ved flere lejligheder drøftet, om man burde gøre forandringer heri. Fællesrepræsentationens overvejelser har dog ført til, at en ændring næppe ville være formålstjenlig. Man har herved lagt vægt på den relativt gode tilslutning, som møderne har haft både fra privatbanernes og fra de indbudte gæsters side, idet man har taget dette som udtryk for deltagernes interesse ikke alene for de på delegeretmødet og de vedtægtsmæssige generalforsamlinger i privatbanernes forsikringsforeninger og pensionskasser behandlede emner, men også i høj grad for de i samværet liggende muligheder for drøftelse af generelle og konkrete privatbane- og trafikproblemer med bestyrelseskolleger fra andre privatbaner, repræsentanter for privatbaneudvalget — herunder ikke mindst de i dette udvalg i henhold til lov udpegede repræsentanter for de politiske partier — tilsynet med privatbanerne, trafikministeriet m. fl.

Jeg er enig i disse betragtninger, og alt i alt mener jeg, at dette eneste årlige privatbanemødes samlede varighed ikke er urimelig. Det faglige og ideelle udbytte af sådanne samvær kan selvsagt ikke måles i penge, men deres samlede nyttevirkning accepteres ubestridt såvel inden for private som offentlige virksomheder. Privatbaneområdet synes i denne relation ikke administreret mindre sparsommeligt end andre dermed sammenlignelige foretagender. I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, at de enkelte privatbaner i princippet er selvstændige aktieselskaber, men at bestyrelsesmedlemmerne — bortset fra formændene, som får et mindre honorar — ikke modtager egentlig betaling for deres arbejde for banerne. Man kan således — selv om jeg anser det ovenfor

omtalte faglige udbytte af møderne for langt det vigtigste — godt betragte den omstændighed, at nogle af banebestyrelsesmedlemmerne deltager i delegeretmødet og de dertil knyttede arrangementer, som en beskeden påskønnelse af — men absolut ikke en betaling for — de pågældendes gratis arbejde for banerne.

Om salg af jernbanebilletter til nedsat pris kan jeg oplyse, at salget er sket i overensstemmelse med herom gældende regler, hvorefter der til generalforsamlinger m. v. i visse sammenslutninger, der har særlig berøring med DSB, kan udstedes sådan rejsehjemmel.

Af *Ingolf Knudsen* (CD) til undervisningsministeren (11. september 1974):

„Hvorledes vurderer ministeren den påstand, Gymnasieskolernes Lærerforening ifølge dagspressen har givet udtryk for: at statsgymnasiernes overgang til amtslig regie vil medføre yderligere udvidelse af administrationen samt medføre pædagogisk uensartet styring?“

(Spm. nr. 422).

Undervisningsminister *Tove Nielsens* svar (19. september 1974):

Lige siden kommunalreformen blev iværksat, er der i amtskommunal regie foregået en udbygning af forvaltningsapparatet på undervisningsområdet. Spørgsmålet om statsskolernes eventuelle overførelse til amtskommunerne og de personalemæssige følger heraf kan næppe holdes ude fra den aktivitet, der i øvrigt og i forvejen foregår i den amtskommunale skole- og undervisningsforvaltning. Det er derfor ikke muligt nøjagtigt at opregne, hvilket personaletal der alene begrunder i statsskolernes overgang. Det må imidlertid påregnes, at adskillige amtskommuner, og herunder især de amtskommuner, der slet ikke har haft amtskommunale gymnasier, men også amtskommuner, hvor statsskolerne har været fremherskende, vil være nødsaget til at ansætte personale, hvis opgave bliver at varetage administrationen af gymnasieområdet. Der foreligger derimod ingen overvejelser om at flytte det pædagogiske tilsyn, der fortsat skal varetages centralt af direktoratet for gymnasieskolerne og HF, idet en decentrali-